

Topli vrh 5

Mihael Rukše

Srečko, neutruden jamarski raziskovalec, išče in pridobiva informacije o novih in novih vhodih v jame in brezna. Po Medvedjem dolu je našel še nekaj jamskih vhodov na Toplem vrhu, ki se dviga nad Bistrico, na južnem obrobju belokranjskega dela Kočevskega roga. Prvi vhod, ki sva ga pogledala, je vzdignil pričakovanja že takoj pri vходу. V vhodnem breznu je globinomer (kamen) napovedoval globino čez 50 m. Po obetajočem začetku, vhodno brezno z globino 72 m, se je žal vse končalo. Na dnu nisva našla nadaljevanja.

Više v pobočju Toplega vrha, na približno 600 m nadmorske višine, naju je čakalo še nekaj neraziskanih vhodov. Februarja 2011 sva se spustila v brezno z velikim vhomom. Srečko je lociral njegovo lego, opisal okolico in ga fotografiral, jaz pa sem pripravil opremljevalno vrv in začel s spustom. Na robu sem naredil pritrdišče. Pod mano se je odprlo široko brezno. Očistil sem krušljivo kamenje z roba, ki je padalo in ropotalo nekje globoko pod menoj. Srečku sem pripomnil, da se verjetno obeta dokaj globoko brezno. Stene so se odmikale in vse večji prostor se je širil okoli mene. Zanihal sem na vrvi, da bi dosegel eno izmed sten in naredil pritrdišče ter se tako izognil morebitnemu padajočemu kamenju. Za mano se je spustil še Srečko.

Kmalu sem uzrl dno vhodnega brezna, ki se je nadaljevalo v dvorano. Povsod so bile podorne skale, med njimi sem začel iskati nadaljevanje. Naletel sem na večjo kolonijo spečih netopirjev. Srečko je medtem meril in pregledoval vhodno brezno in v steni našel

V vhodni vertikali. FOTO SREČKO VIDIC

Srečko. FOTO MIHAEL RUKŠE

majhno luknjo. Po širjenju se je izkazalo, da je za njo brezno neznane globine. Žal nama je za raziskavo nadaljevanja zmanjkalo vrvi. Zapustila sva brezno in poiskala sosednje jamske vhode. Na srečo ali tudi ne, sva imela dovolj vrvi, da sva prišla do dna še dveh brezen globine približno 20 m.

Na naslednji akciji sta se nama pridružila Damijan Šinigoj in Borivoj Ladišič. Hitro smo premagali 50-metrsko vhodno vertikalo in nadaljevali v breznu za razpoko, ki sva jo odprla na prejšnji akciji. Začetek je bil obetaven, žal pa nas je po nekaj desetih metrih ustavil podor.

Skozi poči sem se spustil še 10 m niže. Žal so bile špranje med bloki preozke, da bi lahko šel naprej. Šini za mano je godrnjal, da bi lahko našel širši prehod, saj pasaže, ki sem jih premagoval, niso za možake, kot je on. Srečko je za nama vse izmeril in izrisal, pri tem je opazil okno v breznu, ki je obetalo. Izkazalo se je, da je za oknom vzporedno brezno, ki pa je zaradi preozkega prehoda nedostopno. Zaradi pozne ure in skrbi, da bodo zunaj medvedje delali družbo Borivoju, smo brezno delno razopremili in izplezali iz jame. Zunaj nas je pričakal Boro – brez medvedov, seveda, s pečenimi klobasami in z dobro voljo.

Pozno ponoči ali proti jutru smo prispeli v Novo mesto. Da bi bili hitrejši, je Šini peljal po bližnjici, ki se žal za to ni izkazala, saj smo se malo izgubili, a nato tudi našli.

Neraziskan prehod v breznu nas je marca zvabil na novo akcijo. Tokrat se nama je pridružil Davor Kacin. Lotili smo se širjenja okna in ga hitro prebili. Za njim je bilo treba razširiti še eno ožino, ki nas je peljala v naslednjo stopnjo. Prišli smo do poševne luknje, po kateri sva se spustila s Srečkom. Na dnu sva ugotovila, da sva prišla do konca v isti del jame (podor), ki mi je že na prejšnji akciji preprečil nadaljevanje. Vnovič sva vse pregledala. Žal nisva našla dovolj velikega prehoda za nadaljevanje. Čas nas je opozoril, da je treba zapustiti jamo.

Raziskovanje v zanimivi in razvejani jami še ni zaključeno. Dosegli smo globino 86 m, ki gotovo ni dokončna, našli smo dve obetajoči nadaljevanji, ki čakata, da ju razširimo, raziščemo in nato dokumentiramo zanimiv podzemni svet Toplega vrha.

Davor na pritrdišču v vhodni vertikali. FOTO MIHAEL RUKŠE

